

[Niels Ravn.]

alle erhverv i dette øjeblik. Man har også fra den høje regerings side erkendt, at sådan er det, og har udtalt, at der netop under hensyn til dette investeringsbehov skulle en samordning af forholdene til på dette område, og den højtærede finansminister har jo sidste uge fremsat forslag om det, han kalder en folkeopsparing. Vi er klar over, at dette investeringsbehov foreligger ikke alene for dette erhverv, men praktisk talt for alle andre erhverv. Vi tror bare, at når man stykkevis, som det sker her, deler midler ud af statskassen, får vi ikke den samordning, så får vi ikke det overblik over vor økonomi, som vi mener er nødvendigt, sådan at midlerne kan sættes ind netop dér, hvor de vil gøre størst nytte og er mest påkrævede. Ud fra denne principielle indstilling til problemet er vi fra det konservative folkepartis side meget betænkelig ved at give tilslutning til det, som her foreslås.

Jeg skal i forbigående nævne, at der i § 4 står, at der for disse lån skal stilles en sikkerhed, som i hvert enkelt tilfælde skal godkendes. Det må altså være ministeriet og den højtærede landbrugsminister, der skal godkende lånene. Det er i hvert fald en meget vidstrakt bemyndigelse. Det plejer at være sådan, at når man yder lån fra statens side, så gives der også visse retningslinjer for, hvad sikkerheden egentlig skal bestå i, og hvor vidt man kan gå i udlån af de midler, det her drejer sig om.

Jeg må også give udtryk for en vis bekymring vedrørende bestemmelsen i § 5 om, at ministeren skal fastsætte retningslinjer for kontrolforanstaltninger vedrørende sorteringen af den frugt, der skal sælges på hjemmemarkedet. Jeg kan nok se problemet og kan godt se, det har sin værdi, at man på dette område får en sortering og en mærkning af varerne, så publikum ved, hvad det køber. På den anden side foregår der også i udstrakt grad omsætning af frugt med bistand af det, jeg vil kalde den lille mand, af de forretningsmænd, som har en varevogn, de kører rundt med, og opkøber usorteret frugt og videresælger den som usorteret frugt til forbrugerne. Det er den allerbilligste form for formidling fra producent til forbruger, som overhovedet findes, og jeg vil være meget betænkelig ved, at vi udformer denne

lovgivning på en sådan måde, at denne mulighed forskertses.

Jeg er altså principielt velvilligt indstillet over for lovforslaget. Jeg har de betænkeligheder, som jeg her har givet udtryk for, men jeg håber, at vi i det kommende udvalg måske kan finde frem til en anden formulering.

Erik Hansen: I det lovforslag, der i dag er til behandling, ser jeg på flere områder en lovgivning, som er parallel med nogle af de foranstaltninger, der i foråret blev gennemført for landbrugets vedkommende. De paralleller fra landbrugslovgivningen, der her foreslås at skulle gælde for frugtavl- og gartnerierhvervene, er enstemmigt ønsket af erhvervenes organisationer. Det forekommer mig da også i høj grad at være den bedste del derfra, som er lagt til grund for det fremsatte lovforslag, nemlig den del, der handler om de salgs- og produktionsfremmende foranstaltninger.

Jeg ved meget vel, at der ved dette lovforslag som ved tidligere lovforslag i øvrigt fra alle sider vil blive sagt, at her har vi igen et eksempel på statens umættelige trang til at ville dirigere og kontrollere på områder, hvor erhvervene selv bedre kunne klare problemerne. Jeg ved, at der på grund af de foreslåede beløb på 20 mill. kr. til udlån og 5 mill. kr. til eksportfremmende foranstaltninger over en 3-årig periode vil blive sagt: nå, nu har også frugtavlernes og gartnerne meldt sig ved statens dør for at få del i de midler, der udloddes i statens støtte- og udlånspolitik.

En sådan vurdering er naturligvis ganske forkert. Der stilles forslag om over en 3-årig periode at stille 20 mill. kr. til rådighed til udlån til udvidelse eller oprettelse af frugtfararbejdende virksomheder — herunder er der først og fremmest tænkt på mosterierne — og til indretning og udvidelse af frugtlagre o. lign. Jeg er ikke i besiddelse af nogen produktions- eller salgsstatistik, men jeg fik i går oplyst af en fremtrædende frugtavl og organisationsmand inden for sit erhverv, at en bestemt virksomhed, der hører til de største inden for branchen, havde fordoblet sin produktion af æblemose i 1959, og at produktionen igen i 1960 var fordoblet; i ingen af årene havde afsætningen voldt større vanskeligheder. Min hjemmelsmand